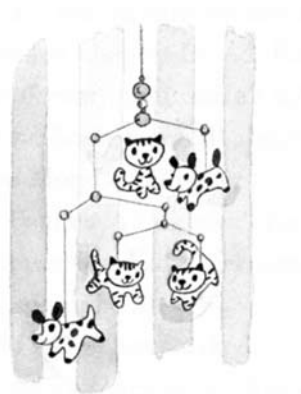

★ авантуре Кејти Казу

Невоље са бебом

Написала Ненси Крулик

Илустровали Џон и Венди

alnari
PUBLISHING

Београд, 2008.

Прво поглавље

„Па, шта си радила за викенд?“ питао је Цереми Фокс своју најбољу другарицу, Кејти Керу. Кејти, Цереми и Кејтина најбоља другарица, Сузан Лок, стајали су на школском игралишту, у понедељак ујутру.

„Учила сам Биберче да се преврће“, одговорила је Кејти. Биберче је био њен смеђе-бели кокер шпанијел.

„Уме ли он то?“ упитао је Цереми.

„Да. Биберче је један врло паметан пас“, одговорила је Кејти. „Треба само да лепо

поступаш са њим и он ће извести сваки трик.“

„Можда би требало да покушам то са Хедер“, рекла је Сузан. Хедер је била Сузанина сестра, која је имала само три месеца. „Она данима покушава да научи да се преврне. Успева само да се наслони на страну и онда се поново претури назад.“

Џереми се насмејао. „Претпостављам да то значи да је Кејтин пас паметнији од твоје сестре“, приметио је.

Сузан га је љутито погледала. Онда се окренула ка Кејти и весело се насмејала. „За викенд сам се супер провела!“ похвалила се.

Кејти се закикотала. Сузан сваког понедељка каже исту ствар. „Шта си радила?“ упитала ју је.

„Тата ме водио у тржни центар“, одговорила је Сузан. „Ти знаш шта *то* значи.“

„То значи да си добила све што си пожелела“, приметио је Џереми.

Сузан је климнула главом. „Управо тако. Са мојим татом увек иста прича. Кад га

ухвати расположење за куповином, он само купује, купује, купује!“

„Мој тата никада није расположен за куповину“, уздахнула је Кејти. „Он је не подноси.“

„Мој такође“, сложио се Цереми. „Али ни ја не волим да идем у шопинг, тако да је то океј.“

„Шта си купила у тржном центру?“ упитала је Кејти.

Сузан је показала на своју мајицу. Била је бела, са великом америчком заставом на средини. Све звезде на њој биле су прекривене шљокицама. „Купила сам ову мајицу. Такође сам купила и ЦД Бејсајд бојса. Зове се *Вратили смо се!*“

„Ти си таква срећница!“ узвикнула је Кејти. „Тај ЦД тек што је изашао. Кладим се да си прва у школи која га има.“

Сузан се насмешила. „Стварно тако мислиш?“

„Па, да ли је добар?“ питао је Цереми.

„О, да!“ узвикнула је Сузан. „Чак је бољи од њиховог првог ЦД-а. Јуче сам цео дан плесала по соби.“

Џереми је климнуо главом. „Чуо сам њихову нову песму на радију. Прилично су добри“, сложио се.

Сузан је изненађено буљила у њега. „Прилично добри? Они нису *прилично добри*. Они су најбољи.“

„Не бих рекао“, успротивио се Џереми.

„Е, па ја *бих*“, јавила се Сузан. „Они су најбоља група на целом свету. Зар не мислиш и ти тако, Кејти?“

Кејти је прстима нервозно увртала локну своје црвене косе. Мрзела је када се њен најбољи друг и њена најбоља другарица свађају. Осећала се као да је заглављена у средини. Шта год да каже, неко од њих ће се наљутити.

„Много их волим“, коначно је рекла Сузани. „Барем ми се свидео њихов први албум. Овај нови још нисам преслушала.“

„Одличан је“, уверавала ју је Сузан. „Мислим да би сви требало да га набаве. У ствари...“ Сузан је застала на пола реченице и насмешила се Церемију. „Јесу ли већ написани сви текстови за онедељни број одељењских новина?“ упитала је.

Цереми је био уредник одељењских новина трећег један. Управо је он одређивао који ће текстови бити објављени.

„Не још“, одговорио је Цереми.

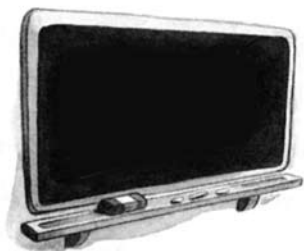
„Одлично!“ повикала је Сузан. „Желим да напишем прилог о новом ЦД-у *Бејсајд бојса*. Хоћу свима да пренесем колико је добар.“

Џереми је из ранца извадио црну свешчицу. Наместио је оквир наочара на носу и погледао у списак текстова. „Добро“, коначно је рекао Сузани. „Има места за још једну причу.“

„Одлично!“ узвикнула је Сузан. „Почињем вечерас.“

Док је Џереми одлагао своју свешчицу, zazвонило је за почетак часа. „Треће један, станите у ред!“ позвала их је учитељица преко игралишта.

Друго поглавље

„Здраво, Кејти Казу“, рекао је Џорџ Бренан док је у учионици пролазио поред ње.

Кејти се осмехнула. *Кејти Казу* био је надимак који јој је Џорџ наденуо. Кад је тек почео тако да је зове, то ју је љутило, али јој се после чак и допало. Звучало је некако супер.

„Здраво, Џорџе“, узвратила је.

„Него, знаш ли шта миш каже псу када га ухвати?“ упитао је.

Кејти се насмејала. Да је ово питање поставио неко други, звучало би чудно, али

Кејти је знала то је то само још једна Џорџова шала. Обожавао је да прича вицење.

„Не знам. Шта миш каже псу када га ухвати?“ упитала је.

„Нисам ти ја мачка!“ узвикнуо је Џорџ.

Смејао се сопственој шали. Кејти се такође насмејала.

„Ако ти се овај виц допао, сигурно ће ти се допасти и следећи“, наставио је Џорџ.

„Зашто су три прасета побегла од куће?“

„Зашто?“ упитала је Кејти.

„Зато што су им мама и тата свиње!“ рекао је.

Кејти се гласно закикотала. „Овај је био стварно смешан“, приметила је.

„Кејти, молим те да седнеш на своје место“, прекинула их је госпођа Деркман.

Кејти је поцрвенела. Брзо се вратила на место.

Џорџ је такође кренуо да седне, али му је госпођа Деркман препречила пут.

„Ти не треба да седнеш“, рекла је.

„Не?“ упитао је.

